

DVOJNIK Doppelganger

U GA 178. Individualna duhovna bića i njihovo delovanje u duši čoveka. Predavanja Saznavanje natčulnoga i zagonetka čovečije duše i Tajna dvojnika. Geografska medicina, 15 i 16.11.1917. St. Galen:

Jučer sam skrenuo pažnju na nužnost istinskog zahvatanja duhovne nauke u socijalna i politička shvatanja. Jer su nastojanja Amerike da sve mehanizira, da sve odvede u područje čistog naturalizma, i da postepeno istisne evropsku kulturu sa Zemlje. To drugačije nije. Naravno da geografske predstave nisu predstave o narodu kao takvome. Samo je potrebno promisliti o Emersonu da bi se uočilo, da se ovdje ništa ne smera u vezi sa karakteristikama jednog naroda. Ali, **Emerson** je u cijelosti bio čovjek evropskog obrazovanja. To prosto pokazuje dva suprotno razvijajuća pola. Preciznije, pod onim uticajima kako je to bilo opisano danas, razvijaju se takvi ljudi kao što je Emerson, koji se razvio baš na takav način jer se suprotstavio dvojniku sa puninom čovječstva. Na drugoj strani se razvijaju ljudi kao što je **Woodrow Wilson**, koji je prosto odjeća dvojnikova, preko kojih dvojnik radi sa naročitom efikasnošću. **Takvi su ljudi u suštini pravo oličenje geografske prirode Amerike.**

Ove stvari nisu povezane sa simpatijom ili antipatijom, ili sa nekakvim poborništvom. One su samo povezane sa dubljim uzrocima onoga što ljudska bića iskušavaju u životu. Ali će se veoma malo postići za spasenje čovječanstva sve dok se ne pruži pojašnjenje šta je to stvarno djelatno u ovim stvarima. A danas je jako važno da se mnogo toga iznova poveže, stoje bilo razdvojeno na prekretnici nove epohe kada je put za Ameriku bio blokiran.

Šta je to dvojnik? U istom predavanju Rudolf Štajner to objašnjava:

Kratko vrijeme prije no što ćemo biti rođeni, jedno drugo biće nas prožme; u našoj terminologiji bismo ga označili kao ahrimaničko duhovno biće. Ono je u nama isto onako kao što je u nama naša duša. Ova bića koriste ljudska bića - tako provodeći svoj život - da bi mogla biti u onome svijetu u kojem ona žele da budu. Ova bića imaju vanredno visoku inteligenciju i značajno razvijenu volju, ali nikakvu toplinu srca, ništa od onoga što nazivamo toplinom ljudske duše (*Gemüt*). Tako mi prolazimo kroz život, imajući naše duše ali i dvojnika ove vrste, koji je mnogo pametniji,

jako pametniji no što smo mi, koji je veoma inteligentan, ali sa mefistofelofskom inteligencijom, ahrimaničkom inteligencijom, sa ahrimaničkom voljom, veoma snažnom voljom, voljom koja je mnogo sličnija silama prirode nego našoj ljudskoj volji, koja je regulirana preko duševne topline (*Gemüt*).

Ta bića visoke inteligencije - ali čiste mefistofelske inteligencije, s voljom koja je sličnija prirodi no što bi s to moglo reći za ljudsku volju - su jednom odlučila iz svoje vlastite volje da ne žele da žive u onom svetu u kojem su bila predodređena da žive od strane mudrošću ispunjenih bogova viših hijerarhija. Ona su poželela da pokore Zemlju, a da bi to postigla ona trebaju tela; ona nemaju vlastita tela. Ona iskorišćavaju ljudsko telo što je više moguće, jer čovečja duša ne može u potpunosti da ispuni ljudsko telo.

U Predavanju koje je održao prof. **Michel Joseph-a (Pariz)**, pod nazivom **Zlo u odnosu na tročlanstvo, Susret u organizaciji Eurosophia**, Ljubljana, 13. 08. 2017. se kaže:

Tri su entiteta (bića) povezana sa zlom.

Prvi se manifestirao u Starom Testamentu i to je **Lucifer** (onaj koji donosi svjetlo, koje budi svijest u nama i smješten je uglavnom u našem **astralnom tijelu**). To je naše „**niže Ja**“ (kao parazit na našem Ja, jer se hrani našim duševnim snagama). Ovo Lucifersko „Ja“ je kao **dvojniki**, astralni dvojniki našeg pravog „Ja“.

Kao rezultat toga, mi postajemo više egoistični, više usmjereni ka sebi. Ljubav je u ovom obliku vrlo egoistična, npr. ima je mnogo između parova, a posljedice su i za socijalni život.

Rudolf Steiner objavljeno 2018-01-22 **O DVOJNIKU**

DVOJNIK - Rudolf Steiner - GA 266 - From the Contents of Esoteric Classes - Esoteric Lessons Part II - Hannover, 31st December 1911

"Neizbježno iskustvo koje ima netko zbog ustrajnog provođenja vježbi je rascjep ličnosti. Čovjek počinje osjećati kao da ga nešto prati, nešto što misli i sluša skupa s njim i čak razgovara s njim ako je unutarne slab. To je drugi ego koji izranja, dvojniki kojega je čovjeka izdvojio izvan sebe. Što više netko ozbiljno ide ezoternim putem, to se više od njegovog starog čovjeka izdvaja izvan njega, odnosno, on svlači sa sebe jednu kožu za drugom poput zmije.

Ove kože postaju poput drugog tijela, dvojnika koji čovjeka nikada ne napušta tokom ostatka njegovog života.

U starim egipatskim misterijima onaj tko je stavio svoga dvojnika izvan sebe nazivao se kha čovjek. Dvojnici su okovani za kha čovjeka kako bi ga neprestano podsjećao na to što je bio ili što još uvijek jest. To nije uvijek ugodan osjećaj. Ali svijest o tome da uvijek ima svog dvojnika sa sobom podsjetit će ga na njegove nedostatke i da bi se trebao popraviti. On bi trebao neprestano osjećati ovu prisutnost, inače bi stvari mogle postati opasne, i zbog njegovih mnogih visokih ideala i namjera, on bi zaboravio na svoj unutarnji život i na svoje nedostatke.

Pod određenim okolnostima to može čak ugroziti život visokog posvećenog ako bi on unatoč svojim visokim težnjama, zaboravio ovog dvojnika makar i na trenutak. (...) Što se više dvojnici javljaju, to je bolje za naš razvoj, jer bismo inače živjeli pod utjecajem velike iluzije o nama samima."

Prijevod: Snježanka Jadrijević

U GA 178, pod nazivom Znanje o natčulnom - Geografska medicina: Misterij dvojnika, prevod Slobodan Žalica, Buybook, 2004, Rudolf Štajner govori sledeće:

Kako se čovjekovo telo razvija, ova bića mogu u određenom vrijeme da prodru u njega, prije nego što je čovjek rođen, i prate nas ispod praga naše svijesti. Samo je jedna stvar u ljudskom životu koja oni apsolutno ne mogu podnijeti: **ona ne mogu podnijeti smrt**. Stoga ona uvijek moraju ostaviti takvo ljudsko tijelo, u kojem su se nastanila, prije nego što tijelo umre. Ovo je za njih uvijek iznova gorko razočaranje, zato što ono što ona žele da postignu - da ostanu u ljudskim tijelima iza smrti - nije ostvarljivo. Da to postignu bilo bi to visoko ostvarenje u kraljevstvu ovih bića.

Do sada, ona nisu ovo postigla.

Da se Golgotski misterijum nije dogodio, da Hristos nije prošao kroz Misterijum na Golgoti, prilike bi na Zemlji bile takve da bi ova bića još mnogo ranije postigla sposobnost zadržavanja u čovjeku onda kada je on karmički predodređen za smrt. Tada bi ona u potpunosti trijumfovala nad ljudskom evolucijom na Zemlji, ona bi bila postala upravljačima ljudske evolucije na Zemlji.

To je jedno ahrimanično biće, koje nas obuzima prije našeg rođenja, stalno tu ostajući, stalno praveći jedan lik, kraj nas, u našoj podsvijesti. Ovo tako biva sve dok mi, iznova i iznova, ne

uzmognemo osvijestiti ga. Jer nakon smrti mudrost postaje svijetlom.

Ljudsko biće će u narednim stolicima morati sve više i više da zna , da u sebi ono nosi jednog takvog dvojnika, jednog ahrimaničko-mefistofelskog dvojnika. Čovjek ovo mora znati. Već danas čovjek razvija različita shvatanja, ali su ista posve nejasna, pošto on još ne zna kako da radi s njima na ispravan način. Čovjek danas razvija shvatanja koja imaju pravilnu osnovu jedino onda kada su ona u saglasnosti s činjenicama što se nalaze u njihovoj osnovi.

A ovdje je nešto razotkriveno što se u budućnosti zaista mora slijediti, ako judska rasa neće da iskusi beskonačne smetnje, istinski beskrajni užas. Taj dvojnik o kojem govorimo, ni manje ni više jeste kreator svih fizičkih bolesti koje se spontano pojavljuju iznutra; a, u cijelosti ga upoznati jeste organska medicina. Bolesti koje se spontano javljaju u čovjeku ne dolaze preko spoljašnjih povreda, ne iz čovečije duše, one dolaze od ovog bića. **On je kreator svih bolesti što spontano nastaju iznutra; on je kreator svih organskih bolesti. A njegov brat, koji nije uobličen ahrimanski već luciferski, jeste kreator svih neurasteničkih i neurotskih bolesti, svih tih bolesti što nisu stvarne bolesti već bolesti nervoziteta, histeričnosti, kako su i opisane. Zahtjev za ovo je prikazan preko upada nazora kao što su psihoanalize i slično, gde se kuća dijeli sa duhovnim suštastvima, takoreći, ali sa neodgovarajućim znanjem, tako da čovjek ništa ne može da započne sa tim pojavama što će sve više i više da prodiru u ljudski život. Jer, izvjesne stvari se moraju zbiti, stvari koje mogu čak biti štetene u izvjesnom pravcu, pošto čovjek mora biti izložen onome što je štetno da bi to savladao i na taj nači zadobio snagu.**

Kako sam rekao, ovaj je dvojnik stvarni kreator svih bolesti koje imaju organsku osnovu, a koje nisu funkcionalne. Međutim, da bi se ovo shvatilo u potpunosti, čovjek mora znati puno više. Naprimjer, mora se znati da naša cjelokupna Zemlja nije nekakav mrtvi produkt, kako mineralogija ili geologija misle da jeste, već da je to živo biće. Geologija zna onoliko o Zemlji koliko bismo mi znali o čovjeku, ako bismo samo poznavali njegov sistem kostiju.

Bolesti se pojavljuju zato što ovo biće radi u čovjeku. A kada se lekovi primenjuju, to znači da se tom biću nešto daje iz vanjskog svijeta, što ono inače traži u čovjeku. Ako obezbijedim lijek ljudskom tijelu, onda kada ovo ahrimaničko-mefistofelsko biće radi,

ovome ja još nešto učinim. Ja ga, takoreći, umirim. S njim se nagodim, i ono odlazi od čovjeka zadovoljnim s time što sam mu u njegove čeljusti ubacio kao lijek.

Zemlja, koju poznajemo samo kao neki koštani sistem, jeste živi organizam. Kao živi organizam, ona djeluje na sva bića koja hodaju unaokolo po njoj, uključujući i ljudska bića. I, baš kao što je ljudsko biće diferencirano iznutra u pogledu rasporeda svojih tjelesnih organa, isto tako je Zemlja diferencirana u pogledu onoga što ona razvija iz svoje žive prirode, preko koje ona utiče na ljude koji hodaju unaokolo po njoj. Kada mislite, vi ne naprežete svoj desni kažiprst ili svoj levi nožni palac, već svoju glavu. Znači vrlo dobro da ne mislite sa svojim desnim nožnim prstom; vi mislite sa svojom glavom. Tako su stvari raspoređene u živom organizmu, koji je diferenciran. Naša Zemlja je diferencirana na isti način. Na njezine stanovnike ni u kom slučaju posvuda ne istrujavaju iste stvari, iz nje same; u različitim regionima Zemlje, nešto potpuno drugačije struji napolje. Postoje različite sile, među ostalima magnetizam i elektricitet, ali i sile što više zadiru u oblast živoga. Sve ove sile proizilaze iz Zemlje i utiču na najrazličitije načine na ljude na raznim njenim mestima. One na različite načine utiču na ljudsko biće, prema obliku geografije.

Ovo je jedna vrlo važna činjenica. Ono što je ljudsko biće u svojoj prvobitnosti, sastoji se od tela, duše i duha, ima stvarno veoma malo izravne veze sa tim silama koje rade iz Zemlje. Ali je dvojniki, o kojem sam govorio, izabrao da bude povezan sa tim snagama što struje van iz Zemlje. A, indirektno, kao posrednik, ljudsko biće od tijela, duše i duha stoji u povezanosti sa Zemljom, i to tamo dakle, na različitim njenim mjestima, ona zrači van. Ovo je zbog činjenice, da čovjekov dvojniki gaji najintimniju povezanost sa onim što tu istrujava. Tamo, bića koja obuzimaju čoveka, kao ahrimansko-mefistofelska bića, kratko vrijeme prije no što je on rođen, imaju veoma visoko razvijene sklonosti.

Iz ovoga, dalje ćete videti da je jedan od najvažnijih zadataka budućnosti, da se unaprijedi opet ono što je bilo prekinuto: geografska medicina, medicinska geografija.

Ona mora opet da zadobije svoje mesto, i mnoge stvari se opet moraju spoznati ako hoćemo da znamo povezanost bića u čovjeku koje stvara bolest, s zemaljskom geografijom, s svim tim

sjedinjostima, s svim tim spoljašnjim isijavanjima što, u raznim predelima, dolaze iz Zemlje. Za čovjeka je veoma važno da bude upoznat s ovim stvarima, zato što njegov život ovisi o tome. Na jedan vrlo određen način on je umetnut, preko ovog dvojnika, u zemaljsko postojanje, i ovaj dvojnici stanuje iznutar njega, unutar samog ljudskog bića.

Za Ameriku se znalo da je to region s osobito jakim magnetnim silama, koje dovode ljudsko biće u vezu s ovim dvojnikom, Jer, najočitije veze s ovim dvojnikom dolaze iz onog regiona na Zemlji koji obuhvata američki kontinent. A, u ranijim stoljećima ljudi su, u norveškim brdovima, plovili preko u Ameriku tamo proučavajući bolesti. Te bolesti u Americi, proistekle iz uticaja Zemljinog magnetizma, proučavala je Evropa. Pa se i tajanstveno poreklo starije evropske medicine ovdje treba tražiti. Tamo se mogao posmatrati tok bolesti, što nije moglo biti uočeno u Evropi, gdje ljudi bijahu osjetljivi na uticaj dvojnika.

Zemlja je zaista nešto što mora biti nazvano “živućim bićem”. U skladu s geografskim rasčlanjenjima, najrazličitije snage istrujavaju van iz raznih teritorijalnih Celina. Stoga ljudi ne smiju biti razdvajani prema teritorijama, već moraju primati jedni od drugih ono što je dobro i veliko na svakoj teritoriji, a što može biti stvoreno jedino tamo.

Neki određeni dio zemljine površine pokazuje najbližu povezanost s ovim snagama. Ako čovjek ode na jedno takvo mjesto, on ulazi u područje njihovog djelovanja; izmakaši se iz njega on je van njihovog dosega. Jer, ove snage su geografske; one nisu etnografske, niti nacionalne, već čisto geografske snage. Postoji jedan predio gdje snaga koja struji odozdo ima najviše uticaja na dvojnika, i gdje - jer sa snagama što struje van taj predio biva u srodnosti s dvojnikom - ona se ponovo udeljuje Zemlji. Ovo je onaj predio na Zemlji gdje se većina planinskih lanaca ne proteže poprečno, od istoka prema zapadu, već gdje se masivi protežu primarno od sjevera k jugu (jer je i ovo u vezi s tim snagama), gdje se čovjek nalazi u susjedstvu magnetnog Sjevernog pola. Ovo je predio gdje se, ponad svega, razvila srodnost s mefistofelsko-ahrimaničkom prirodom preko spoljašnjih prilika. A preko ovog srodstva je mnogo toga uneseno u dalju evoluciju Zemlje.

Naravno da geografske predstave nisu predstave o narodu kao takvome.

Ova priroda dvojnika moraće konačno da bude obuzdana u 6. Poatlanskoj epohi.

U knjizi Koplje sudbine, Trevor Revenskroft, DOSIJE, 1992 govori se opširno o dvojniku:

U svakom ljudskom biću postoji neka vrsta anti-čoveka koga rečnik definiše kao **dvojnika ili utvaru**. Mnogi filozofi i pesnici opisali su lična iskustva s tom utvarom koji okultizam naziva parnjakom. Gete na primer, govorio je o vremenu kada je ušao u radnu sobu u Vajmaru i ugledao ono što je izgledalo kao tačni dvojnik njega samog kako sedi u stolici za radnim stolom i drsko mu uzvraća pogled.

Suočenje s dvojnikom je uobičajeno iskustvo za ljude koji kroče stazom okultnog. To je jedno od mnogih iskustava u potrazi za Svetim gralom koje priziva i unutrašnju moć i sposobnost da se dostigne ona ravnoteža uma koja je neophodna za suočenje sa spiritualnim stvarnostima skrivenih masi čovečanstva.

Poput samog Mefistofelsa, i Dvojnik ima ispravno mesto u sviti Gospoda. Zadatak dat dvojniku je da pruži ljudskoj duši suprotnost u životu osećanja prema Bogu, divnom i istinskom. Pokazuje se da samo suprotstavljanjem dvojniku, potiskivanjem sa čvrstom odlučnošću sposobni smo da nađemo pravi moralni put kao ljudska bića. Stalna napetost tokom života između ljudske duše i dvojnika daje skriveni stimulans za slušanje diktata savesti.

Iako je stvarno, svesno iskustvo unutrašnjeg delovanja dvojnika i dalje skriveno za većinu ljudi, jednostavno je prepoznati njegove efekte „en masse“ u svakoj sferi ljudskog života u savremeno doba. Čitav cilj dvojnika je da dehumanizuje svaku ljudsku aktivnost, to jest, on pokušava da odvuče ljudsko biće dole u neljudsku sferu. **Dvojnik je anti-ljudski, on je anti-čovjek.**

Dvojnik ne postoji samo kao ahrimanska senka individualnog čoveka. **Postoje pripadnici hijerarhije dvojnika daleko veće moći, koji deluju kao anti-duhovi naroda, nacija i rasa. I konačno, postoji svetski Dvojnik, anti-duh čovečanstva koji igra svoju istorijsku ulogu kao sluga Lucifera u suprotstavljenju ispravnoj evoluciji ljudske svesti.**

Dvojniki ne postaju delotvorani u našim životima dok ne počnemo da prelazimo iz detinjstva u mladalačko doba. Normalno je da se prvo dejstvo dvojnika pojavljuje u dvanaestoj godini i mi nesvesno potiskujemo prisustvo neljudskih osećaja, da bismo dosegli lične moralne odluke. Taj neljudski napad na dušu pojačava se kako starimo, a svesno iskustvo opiranja zlu da bismo dosegli moralne namere produžuje se kroz čitave naše živote. Ali dvojnici, senovito biće straha i tame, plaše se smrti, jer se ne može suočiti s svetlošću duhovnog bivstvovanja s druge strane groba. Iz tog razloga dvojnici napuštaju ljudsku dušu tačno tri dana pre smrti. Osetljive duše svesne su tog trenutka kada dvojnici ode i ostavi ih s unutrašnjim osećajem mira i harmonije tokom poslednja tri dana njihovog života na zemlji.

Mogu se citirati hiljade primera iz oba svetska rata kada su ljudi naglašene savesti i osećaja za lepo, intuitivno osetili neizbežni nadolazak smrti kada ih je dvojnici napuštao.

Najistaknutija osobina delanja DVOJNIKA je beskrajna sposobnost za verolomstvo i pretvaranje, da učini da nešto izgleda onako kako nije i da glumi dobroćudne razloge i moralno opravdanje zlih motiva.

U svetskoj istoriji postoji bezbrojan broj primera takvog delovanja dvojnika. Arhetipski primer takve prevare delovanja pra-Dvojnika u evoluciji čovečanstva odigrao se prilikom raspeća kada je Kaifa, jevrejski prvosveštenik i poglavar sinedriona, naredio zapovedniku hrama da polomi kosti Isusa Hrista. Moralno opravdanje tog naređenja, bilo je da po tom zakonu nijedan čovek ne može biti ubijen na dan sabata. Pravi motiv iza tog opravdanja, kao što smo već opisali u prologu ove knjige. Bio je da se unakazi Hristovo telo tako da mase ne bi verovala u njega kao u mesiju; jer pisano je u Svetom pismu: I ni jedna kost mu se neće prelomiti. Prisustvo rimskog centuriona Gaja Kasija i njegovo ratničko, ali samilosno delo kopljem, osujetili su taj dijaboličan plan.

Delovanje Svetskog Dvojnika i subhijerarhije Dvojnika u dvadesetom veku očita je u mahinacijama nacista.

Oslikali smo do određenih detalja kako je došlo do toga da je dušu Adolfa Hitlera poseo poglavlak hijerarhije Lucifera. Sada toj slici moramo dodati prisustvo Svetskog Dvojnika, globalnog anti-čoveka u

telu bez svoga ja koje je pripadalo Rajhsfireru SS Hajnrihu Himleru, najužasnijem instrumentu terora i saslušanja u čitavoj istoriji čovečanstva.

Luciferska inteligencija koja je posela dušu Adolfa Hitlera bila je u neprekidnoj vezi bez reči s Dvojnikom koji je zauzimaao telo Hajnriha Himlera. Okultni uvid otkriva da su iza razdvojenih zemaljskih ličnosti te dvojice sumanutih ljudi Lucifer i duh anti-čoveka radili kao jedinstvena, zajednička inteligencija, luciferski poglavnik galvanizovao je Dvojnika poput neviđene električne struje iz spoljašnjosti, ne bi li proveo ruku terora koja će srušiti sav unutrašnji otpor nacizmu.

Taj skriveni unutrašnji odnos između Hitlera i Himlera sam po sebi bio je neka vrsta **naopake slike pravog odnosa između ega i ahrimanskog dvojnika u svakoj ljudskoj duši.**

Čitav progresivni odnos tokom života u kome ljudski ego zadržava dvojnika i nadvladava njegove nemilosrdne i neljudske uticaje odigravao se kao demonska slika u ogledalu na pozornici istorije u sve dubljem odnosu između Adolfa Hitlera i Hajnriha Himlera. Jer dok je Hitler predavao dušu, korak po korak, ne bi li ova postala alatka Lucifera, svetski Dvojniki koji je delovao unutar Himlera, pokušavao je da ukloni moralnu svest nemačkog naroda, tako da su užasni progrom, sproveden terorom i inkvizicijskim metodama, najzad u potpunosti likvidirao nacionalnu svest.

Alatka za tu ulogu masovnog porobljavanja i masovnog istrebljivanja miliona nevinih ljudi morao je da bude čovek bez ega, bezdušni zombi, potpuno nesposoban da doživi ljubav ili neki ljudski motiv. **A Hajnrih Himler je bio upravo to anti-čovek u ljudskom telu.** Himler se čak ne može nazvati dušom koju je zarobilo i poselo zlo, kao u slučaju Adolfa Hitlera. Jer u Himleru nije bilo samosvsne duše za posadanje, samo telo i mozak koje je trebalo zauzeti i iskriviti za neljudske namere.

Himlerova najizraženija crta u to vreme bila je pseća odanost pretpostavljenima, odlučno uzdržavanje da izrazi makar kakav sopstveni pogled, neumorna marljivost u držanju zapisa i zabelešaka svih vrsta. Himlera su kasnije često opisivali kao kartoteka na dve noge.

Himler se još više uzdigao vođenjem operacije likvidacije kapetana Ernst Rema, šefa osoblja SA, krvoprolicem u kojem je ubijeno 4000

vodećih članova SA-Sturmabteilung-a, nasleđa iz Hitlerovih godina borbe. Dok su se mrtvi gomilali, a oružne cevi postajale gotovo pre vruće da bi se držale, anti-čovjek napravio je popis kolebljivaca i slabića među sopstvenim crnokošuljašima koji nisu imali živaca za hladnokrvno ubijanje.

Svaki hitac popločavao je put Himlera za zauzimanje totalne vlasti, krvoproliće je proglašavalo ono što će postati kratka i gnusna istorija crnog reda. **Era Svetskog Dvojnika je počela.**

Uz pomoć Zapovesti o bezbednosnom pritvoru - Rajhsfirer SS Hajnrih Himler i njegovi gestapovski agenti u civilu i njegove sluge u crnim uniformama kojih su se svi užasavali, mogli su uhapsiti koga god požele. Zahtevao se samo unos zatvorenikovog imena u lako nabavljivi štampani formular. -U skladu s paragrafom I naredbe o zaštiti nacije i naroda, da bude priveden u bezbednosni pritvor. Bio je to put bez povratka kojim će milioni kročiti prema brutalnosti, mučenju i masovnom istrebljenju po koncentracionim logorima.

U svetlu svega što se dogodilo kasnije, jednostavno je prepoznati pretvaranje pra-Dvojnika u svim Himlerovim drskim i očiglednim falsifikatima u vezi s moralnom opravdanošću korišćenja „bezbednosnog pritvora“ i u načinu na koji je prikrivao prave uslove po koncentracionim logorima.

Bezbednosni pritvor je čin zaštite, rekao je Himler na javnom govoru u Minhenu u godini kada je lično osnovao koncentracioni logor Dahau. Tom prilikom je pokušao da učutka priče o zverstvima, koje su se širile po inostranstvu.

Nije moguće razmotriti Himlerovu ličnost u vezi s reinkarnacijom, jer nije bilo pravog ega unutar njega. Ovde nastaje pitanje šta je bila prava priroda njegovog ličnog iskustva s identitetom.

Jedna stvar je sasvim sigurna, a to je da u Himleru nikad nije bilo ljudskog Ja, koje je mogao da zaseni individualni ljudski duh koji u sebi sadrži spiritualnu biografiju ranijih života na zemlji - ono što smo ranije nazvali “spiritualnim nasleđem reinkarnacije“.

Da li je Himler imao ma kakvu ideju, koliko god neartikulisanu, u vezi s pravom prirodom duha koji je delovao unutar njega? Da li je makar na trenutak osetio da ja alatka Svetskog dvojnika čovečanstva, planetarnog anti-čoveka?

Međutim, postoji dokaz da je Himler znao za postojanje takvog bića i čak znao kako ono izgleda u spiritualnoj viziji, zbog toga što je

njegova slika otkrivena među njegovim najdražim knjigama i predmetima u radnoj sobi njegovoga doma kada je pobjegao u skrivanje na kraju neprijateljstava, a pre nego što je izvršio samoubistvo.

Bila je to kopija slike koju je Rudolf Štajner ugradio u dizajn jednog od prozora Geteanuma koji su nacisti spalili. Slika prikazuje zmijoliko telo rogate glave i ogromnih klempavih ušiju. Lice ima moronski i prazni izraz, prilično sličan Himlerovom neljudskom držanju, neku vrstu mongoloidnog pogleda. Sigurno je da je nije nikada prepoznao kao sopstveni portret.

Tačno tri dana pre nego što se Hitler ustrelio u bunkeru, Himler je iznenada odlučio da nastavi mirovne pregovore iza firerovih leđa. U roku od nekoliko sati njegova ponuda za separatni mir s zapadnim saveznicima emitovana je na švedskom radiju. Bio je to čin izdaje koji Adolf Hitler nije mogao da oprost i poslednje delo bilo mu je da diktira političko zaveštanje kojim je prognao Hajnriha Himlera iz partije i osudio ga na smrt. Pre svoje smrti, proterujem iz partije i svih njegovih prostorija nekadašnjeg rajhsfirera SS i ministra unutrašnjih poslova, Hajnriha Himlera.

Upravo u onom trenutku kada je odlučio da izda osuđenog Hitlera, Himler se iznenada pretvorio u nedelotvorno ne-biće. Električna struja je isključena. **Svetski Dvojnik, izvor sve njegove moći, napustio ga je.**

Tekst priredio
Mr Đorđe Savić
Pančevo, 2019